

Pingstdagen 240519 Samlande rubrik: Den heliga Anden

Joh 14:25-29 25 Detta har jag sagt er medan jag är kvar hos er. 26 Men Hjälparen, den heliga anden som Fadern skall sända i mitt namn, han skall lära er allt och påminna er om allt som jag har sagt er. 27 Frid lämnar jag kvar åt er, min frid ger jag er. Jag ger er inte det som världen ger. Känn ingen oro och tappa inte modet. 28 Ni hörde att jag sade till er: Jag går bort och kommer till er igen. Om ni älskade mig skulle ni vara glada över att jag går till Fadern, ty Fadern är större än jag. 29 Detta säger jag er innan det sker, för att ni skall tro det när det har skett.

Denna bibliska allmänbildning börjar jag med 3 verser som föregår dagens text:

Joh 14:22-23 22 Judas – inte Judas Iskariot – frågade: »Herre, hur kommer det sig att du skall visa dig för oss men inte för världen?« 23 Jesus svarade: »Om någon älskar mig bevarar han mitt ord, och min fader skall älska honom, och vi skall komma till honom och stanna hos honom.

Den första reflektionen blir över orden: ... visa dig **för oss** men inte för världen? Hur skall jag förstå de orden?

Jag kan bara gå till mig själv, när jag var lite över 20 år och upplevde stor ofrid. Var helt enkelt rädd för att jag skulle dö. Då var jag en individ bland alla de människor som bibeln definierar som världen.

Världen präglas av ständig oro, inte minst i vår strävan efter materiella ting. Att köpa en ny bil, till exempel, ger en kortvarig glädje som snabbt grusas av sjunkande värde och framtida utgifter för en ny bil. Denna "slit och släp"-mentalitet ger ingen verklig frid.

Jesus har beskrivit världens människor och deras livs fokus så här:

Matt 6:19-21 19 Samla inte skatter här på jorden, där mal och mask förstör och tjuvar bryter sig in och stjälar. 20 Samla skatter i himlen, där varken mal eller mask förstör och inga tjuvar bryter sig in och stjälar. 21 Ty där din skatt är, där kommer också ditt hjärta att vara.

En klagande reflektion: Är jag en del av världen – som inte bryr sig om att Jesus är Guds son – **eller**, är jag en *lärjunge som lever i världen*? En Jesu lärjunge, som är underkastad världens villkor, men som insett sitt totala beroende av Jesu försoningsgärning på korset.

Att helhjärtat – alltså alla veckans dagar! - vilja vara Jesu lärjunge är vägen till den frid som Jesus har lovat sina lärjungar. Vi hörde Jesus lova följande i dagens evangelium:

Frid lämnar jag kvar åt er, min frid ger jag er. Jag ger er inte det som världen ger. Känn ingen oro och tappa inte modet.

Känn ingen oro det är frid och tappa inte modet, är Jesu uppmaning till oss när ondskan försöker beröva oss Jesu frid.

Förre kyrkoherden Carl-Erik Sahlberg - mångårigt verksam i centrala Stockholm - har formulerat en bön. Det är när vi som vuxna människor vill börja alternativt måste börja om vårt vuxna lärjungaskap:

”Herre, Jesus, jag har gått bort från dig. Jag har syndat. Jag har gjort dig ledsen många gånger. Förlåt! Nu tar jag emot dig som Herre i mitt liv. Tack för att Du tar emot mig. Tack för att Du förlåter mig. Tack för att Du beskyddar mig. Tack för att Du fyller mig med den helige Andes kraft.”

Du och jag kan fullt ut lita på att Jesus hör vår bön. Oavsett om vi gått vilse - *gått bort från dig* – gång på gång. Det är vårt hjärtas uppsåt som gäller.

Varför törs jag lite på det? Jo, Jesus lät sig spikas upp på ett kors för att dö och sona människors misstag. Han vill inte att den pinan skall vara bortkastad. Därför har han ett Gudomligt tålmod med oss som vill vara hans lärjungar.